

מ"ת 16296/12/14 - יחידת תביעות להב 433 נגד עבד אללה אבו סארה (עציר)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 דצמבר 2014

מ"ת 16296-12-14 יחידת תביעות להב

433 נ' אבו סארה(עציר)

16267-12-14

בפני כב' השופטת נעה תבור

יחידת תביעות להב 433

המבקשת

נ ג ד

עבד אללה אבו סארה (עציר)

המשיב

נ ו כ ח י מ :

ב"כ המבקשת : עו"ד צחי קמושביץ'

ב"כ המשיב : עו"ד נאשף דרוויש

המשיב הובא ע"י השב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כתב האישום מייחס למשיב עבירות של התפרצות לדירת מגורים, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, גניבה ושהייה בלתי חוקית בישראל.

עפ"י עובדות כתב האישום, בשעות הקטנות של הילה ב-07.12.14 התפרץ המשיב לביתה של המתלוננת בעת שהיא ושני ילדיה ישנו בבית, גנב תיק ובו צרור מפתחות, סכומי כסף נוספים ולאחר מכן באמצעות המפתחות הניע את רכבה של המתלוננת ונסע מהמקום.

אין מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה.

מהראיות עולה, כי המשיב נתפס במחסום כשעה לאחר ביצוע ההתפרצות. ב"כ המשיב טוען להעדרה של עילת מעצר ובכל הנוגע לחשש להימלטות מהדין, מפחית מעוצמתו של חשש זה. אינני מקבלת טיעוני ב"כ המשיב. הנסיבות המפורטות מלמדות גם מלמדות על קיומן של מספר עילות מעצר. התפרצות לדירת מגורים איננה נכללת בגדר עבירת רכוש פשוטה, שכן החשש להתלקחות האירוע והסלמת אלימות בעקבות ההתפרצות מובנה בעבירה. הדבר נכון ביתר שאת, כאשר מדובר בהתפרצות לבית מגורים בשעות שבהן נמצאים יושבי הבית במקום. יתר על כן, מעובדות כתב האישום עולה כי כאשר הבחין המשיב במחסום המשטרתי, ניסה להימלט תוך שהוא עובר כלי רכב שעמדו לפניו ולאחר מכן הותיר את הרכב לנסיעה, עבר למושב הנוסע וממנו נמלט מהחלון. מדוח פעולה של אורי מסריק עולה, כי כאשר המשיב הבחין במחסום, המשיך בנסיעה פרועה, פרץ חסימה משטרית, עלה על דוקרנים והמשיך שוב בנסיעה פרועה. עוד עולה מהדוח, כי המשיב הותיר את הרכב לנסוע ללא נהג עד שנחבט במעקה בשעה שהמשיב נמלט מהרכב. גם לאחר הדברים האמורים, נערך מרדף רגלי וגם בשלב שבו נעצר המשיב, התנגד למעצר והיה צורך להשתמש בכוח לביצוע מעצר. התנהגות זו מלמדת על הסיכון הנשקף מהמשיב, על כך שאין מורה החוק עליו והיכולת של ביהמ"ש ליתן בו אמון פוחתת באופן משמעותי. הנהיגה הפרועה בשלב שהבחין המשיב במחסום המשטרתי, עולה גם מהדוח של דוד סבח המתאר כי הרכב עבר מהנתיב הימני ביותר, לנתיב השמאלי ושעט קדימה לעבר המחסום. נתונים אלו מלמדים על הסיכון הנשקף מהמשיב. למותר לציין, כי נהיגה באופן האמור, יש בה לסכן גם משתמשים אחרים בדרך ואנשי משטרה.

עילה נפרדת ועצמאית היא החשש להימלטות מהדין. עיינתי במאמר שהציג הסנגור לעיוני ולא מצאתי, כי יש בו להשליך לגבי המשיב שבפניי. לאור העובדות המפורטות לעיל, החשש להימלטות מהדין איננו תיאורטי, אלא מציאותי. יתר על כן, לחובתו של המשיב הרשעה קודמת הכוללת, בין היתר, עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. הצטרפותם של אלו אינה מאפשרת מתן אמון באופן שיאפשר להסתפק בשחרור בתנאים כספיים בלבד. עיינתי גם בפסה"ד של כב' השופטת נאות פרי מבימ"ש המחוזי בחיפה. באותו עניין התייחס ביהמ"ש במסגרת אמרת אגב לאפשרות שחרור העורר באותו עניין לחלופת מעצר בתחומי ישראל. גם בהחלטה זו שב והיפנה ביהמ"ש להלכת קונדוס ולהיותה של ההלכה - הלכה מנחה. בשולי הדברים יצוין, כי גם החלופה שהוצגה בפניי (בת זוגו של המשיב) אין בה להשיג את תכלית המעצר. לא מדובר בבני-זוג נישואים והוצגה לעיוני הודעתה של אותה בת-זוג, ממנה עולה ספק בדבר איכות החלופה המוצעת.

אמנם עברו של המשיב אינו מכביד ולחובתו הרשעה אחת בלבד ומדובר באדם צעיר, אולם מכלול הנתונים כפי שפורטו לעיל, אינו מאפשר השגת תכלית המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של המשיב פחותה ממעצר ממש.

בנסיבות אלו, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

נקבע מועד לדיון מקדמי בפני כב' השופט צחי עוזיאל לתאריך 27 בינואר 2015, בשעה 08:30.

המזכירות תקבע ביומנו של השופט צחי עוזיאל.

מאפשרת למשיב 3 שיחות טלפון על חשבון המדינה, לרבות לטלפונים סלולאריים.

ניתנה והודעה היום א' טבת תשע"ה, 23/12/2014 במעמד הנוכחים.

נעה תבור, שופטת